

## **64 . Piatra-Olt (Piatra Sat) | Comuna: or. Piatra-Olt | Județ: Olt | Punct: Vadu Codrii | Anul: 1997**

**Anul:** 1997

**Cod RAN:** 128114.04

**Perioade:** Preistorie, Evul Mediu

**Epoci:** Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu, Epoca migrațiilor, Evul Mediu

**Tipuri sit:** locuire

**Categorii sit:** Domestic, Religios, ritual și funerar, Neatribuit

**Autori:** Marin Nica, Eugen Silviu Teodor

**Instituții:** Institutul de Cercetări Socio-Umane "C.S. Nicolăescu-Plopșor", Muzeul Național de Istorie a României

### **Raport**

După o pauză de câțiva ani au fost reluate cercetările în punctul Vadu Codrii (v. AO, S.N., 6, 1989 și SCIVA 45, 1994, 1). Situl se află pe marginea terasei spre lunca Oltului, la circa 2 km. sud de Piatra Sat. Scopul campaniei a fost sondarea marginii nordice a sitului, pentru a determina întinderea obiectivelor deja cunoscute (așezarea neolitică, așezarea din perioada migrațiilor, necropola medievală). În acest scop au fost practicate secțiunile (S.VIII - S.XI) orientate aproximativ S-N, paralele cu râpa spre luncă, la intervale de 3 sau 4 metri, pe direcția unei râpe secundare, de torent, aflate spre nord. Cercetarea S.XI a fost întreruptă la cota -0,35 m.

Marginea așezării neolitice a fost clar surprinsă, cele mai nordice complexe fiind identificate în carourile 3 ale S.IX și S.X. În caroul 8 ale aceluiași secțiuni a fost surprins un șanț (de apărare?), adânc de 0,9 m., cu lățimea maximă de 1,8 m., cu treaptă spre așezare la jumătatea înălțimii. Stratigrafia este cea cunoscută, cu trei niveluri, dar, aici, este rezultatul scurgerilor pe pantă.

În S.IX și caseta pendinte a fost dezvelită o locuință-bordei din epoca migrațiilor (B.4). Deși în proximitatea grupului de trei bordeie deja publicate (SCIVA 1994) și cu un tip constructiv identic, cu cuptor făcut din cărămizi romane și pietre, factura inventarului exclude stricta contemporaneitate. Dacă locuințele B.1-B.3 aveau ca inventar aproape exclusiv ceramică lucrată cu mâna, inventarul B.4, concentrat în dărâmăturile cuptorului, este compus în mare măsură de ceramică lucrată cu roata rapidă. Sunt de evidențiat două piese întregibile: una roșie, mare, este cu siguranță un vas de provizii importat dintr-un centru roman; o a doua - cenușie, cu decor ștampilat (!), cu anse, sugerând un aport cultural gepidic. Dacă locuințele B.1-B.3 pot data din primul sfert al secolului al VII-lea (cel mai devreme din ultimul deceniu al secolului anterior), B.4 este databil cel mai târziu la mijlocul secolului al VI-lea.

În carourile 7-8 ale S.X a fost intersectată o altă locuință (B.5), practic fără inventar, cu excepția unui fragment de cărămidă romană anunțând vecinătatea unui cuptor asemănător cu cele din B.1-B.4.

Reutilizarea cărămizilor pentru construcția cuptoarelor era deja un fapt solid atestat în Oltenia post-romană (dar și în Dacia Ripensis), din secolul IV în secolul VI. Situația de la Vadu Codrii, cu același tip habitatțional pentru două structuri tehnice atât de diferite pentru inventarul ceramic, avertizează, din nou, asupra faptului că ceramica lucrată cu mâna, în a doua jumătate a secolului al VI-lea, nu poate fi pusă mecanic pe seama slavilor.

În ce privește necropola medievală, au fost intersectate sau complet dezvelite 25 de morminte. Secțiunile au demonstrat că panta spre torentul de la nord nu s-a modificat din secolul al XVI-lea, că înmormântările s-a făcut, în zona periferică, și pe pante de 30%, deși nu lipsa de spațiu a generat acest comportament. Zona periferică, cu densități sensibil scăzute, comparat cu zona sudică, cercetată anterior, relevă grupări familiale dar și absența unei ordonanțe pe șiruri - caracteristici obișnuite ale necropolelor de epocă. Cercetarea a permis identificarea unui obicei local, respectiv înmormântarea pe targă, cunoscut de locuitorii satului

---

Brâncoveni (2 km. sud) ca fiind practicat până la începutul sec. XX. Unul dintre schelete era cufundat în var. Deși lipsiți de asistență antropologică de specialitate, experiența altor necropole medievale ne face să susținem că în cadrul comunității rurale din sec. XVI osteoporoza era o boală cvasi-endemică. Cel puțin trei subiecți adolescenți, probabil fete, prezentau sechele osoase specifice grupei senile.

Analiza densităților necropolei medievale ne-a condus la concluzia că mai mult de jumătate din necropolă a fost distrusă de cariera de nisip exploatată în anii 60. Marginea naturală a terasei spre lunca Oltului se mai zărește, la circa 50 m. spre est. Acesta înseamnă că atât așezarea neolitică, cât și așezarea din epoca migrațiilor au suferit distrugeri semnificative.

---

### ***Informații suplimentare online***

[Raportul 536 din cronica.cimec.ro](http://raportul536.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.pe.harta.folosind.Mapserver.Cimec.ro)

---